

Kralj i Melek smrti

Vehb ibn Munebbeh kazao je slijedeću priču. Odluči kralj jednom običi svoje kraljevstvo. Naredio je da mu se donese otmjena odjeća ali mu se ne sviđa te je vrati išćući drugu. Tako je tražio novu i novu sve dok mu ne donesoše onu koja mu se najviše sviđa.

Potom naredi da mu dovedu konja. Predivan konj bi doveden ali mu se ne sviđa te mu dovodiše jednog po jednog dok ne izabra najboljega. Zajaha ga.

Prokleti šejtan raspalio je oholost i taštinu u njemu te kralj odjaha gordo, u pratnji dvorana, pomoćnika i oružnika; bijaše to veličanstvena svita. Ali kralj ih previše omalovažavaše da bi na njih pažnju obraćao.

Jašući, kralj naiđe na ostarjeloga čovjeka, obučenoga u dronjke, koji ga pozdravi ali mu kralj ne otpozdravi. Nato, starac prihvati uzdu konja. Kralj na to pobijesni i prijeteći reče mu: "Nosi se! Kako se usuđuješ držati uzde moga konja!"

Starac odgovori: "Imam nekog posla s tobom." Kralj odgovori: "Strpi se dok se vratim i sjašem; tada ću te moći saslušati." "Moram ti nešto sada reći", starac reče i snažno povuče uzdu i prekide je. "Šta hoćeš?", upita kralj. Starac odgovori: "To je tajna, moram ti šapnuti na uho." Kralj se pognu a starac mu reče: "Ja sam Azrail (melek smrti), došao sam uzeti ti dušu."

Kralj, naravno, probljedi: "Možeš li mi dati malo vremena, da odem kući, susretnem svoje ljude i organiziram oproštaj?" Melek odgovori: "Ne, neće ti se dati vremena. Nikada više nećeš sresti svoje podanike." Rekavši ovo, melek mu uze dušu iz tijela te se kralj sruši na tle poput klade.